

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria quarta post dominica[m] prima[m] in Quadragesima. Textus
eua[n]g. Matth. c. xij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. iii. post dñicā quadra.

Hic adhuc lacaber in ore pfectisti laudem). t.gfectam fecisti laudem christi si
liu cui o pater eterne Chrys. sup Mat.
Tangū si dicat. Esto: culpa est quia isti
clamat: sed nunquid mea culpa est: quia
ante tot milia annop futurū sphera p̄di
kerat. Hec ille. (Et relictis illis: ab̄e
foras extra cluitate in bethaniam) que
erat post montem oliveti sedo miliario
ab hierusalē. Chrys. Hinc intelligendū
est q̄ dñs tante fuit pauperat: et ita nul
lt adulat̄ sit: ut in urbe maxima nulluz
hospitem: nullā inueniret mansiōnem.
Hec ille. Igit̄ bethaniam. Primo
q̄ nō habuit inuitatēs in hierusalē. Se
cundo: iuxta etiā Chryso. ut ibi corpali
ter quietceret ubi etiā spūaliter q̄sece
bat. s.apud Lazarū et sorores se diligē
tes: relicta infideli cluitate. Tertio: p̄f
exemplū nostrū Chrys. Sanctoz viro
rū est nō ibi querere mansiōne ubi clari
ores sūt vīsi: si ubi fideliōres. Nec gau
det ubi epule large sūt: s̄ ubi sanctitas
floret. Hec ille. Sed p̄tra p̄mā rationē
videſt esse: q̄a chis habebat in hierusalē
illū amicū apud quē manducauit pasca
Sed ad hoc posset dici: q̄ l̄ ille a: cepta
uerit christū seipm̄ inuitantē: nō tam en
spē inuitauit eu: consilens salutis christi
quem nolebat hospitari intra eos q̄s in
morte ei⁹ sciebat spirasse. vt timēs sa
luti sue p̄pter inuidiaz phariseorum: vel
alta rationabili causa. Statuē christus
fuisse phariseis adulatus: et hi et alij eū
foote inuitassent: hi ratiōe amicicē: alij
ratiōe laudis concupicē (Ibīq̄ māist)
nocte apud Lazarū et sorores ei⁹ (et do
cebat eos d̄ regno dei) ut semper aliqd
boni faceret: contra quosdam p̄dicato
res qui solum hora sermonis dicūt ver
ba dei et per totam diem vacant nūgīs

In hac parte est vñū documentū in
sensi morali: quod Chrys. tangit dices
Malū hominē: meli⁹ locum dando q̄s
respondēdo: potest aliq̄s vincere: q̄: ma
licia nō instruit sermōbys: sed excitatur.
Et ideo domin⁹ recedēdo compescere
studuit quos respondēdo nō competu
it. Unde dicit. Et relictis illis ab̄e fo
ras. Hec ille.

Feria quarta post dominicas
primā in Quadragesima.

Textus evag. Matth c.xij.

Acesserunt ad Iesum
scribe et pharisei: dicen
tes. Magister: volum⁹
a te signū videre. Qui
respondens: ait illis. Genera
tio mala et adultera signū quer
rit: et signum non dabit ei nisi st
gnū Jone p̄phete. Sicut enim
fuit Jonas in ventre ceti trib⁹
dileb⁹ et trib⁹ noctib⁹ sic erit fili⁹
us hoīs in corde terre trib⁹ die
bus et trib⁹ noctib⁹. Oīri niniū
te surgent in iudicio cū genera
tione ista: et cōdemnabit eā: q̄a
penitentiā egerūt in p̄dicatioē
Jone. Et ecce pl⁹ q̄s Jonas hic
Regina austri surget i iudicio
cum generatōe ista et cōdemna
bit eam: q̄a venit a finibus ter
re audire sapiētiā Salomonis
Et ecce pl⁹ q̄s Salomō hic. Lū
aut immūdus spiritus exierit
ab hoīe: ambulat p̄ loca arida et
inaquosa: q̄rens requiē et nō in
uenit. Tunc dicit. Reuertar in
domū mēā vnde exiui. Et veni
ens: inuenit eā vacantē scopis
mundatā et ornatā. Tunc vadit
et assumit septem alios sp̄us se
cū nequiores se: et intrantes habi
tant ibi. Et fiunt nouissima ho
minis ill⁹ peiora priorib⁹. Sic
erit et generationi huic pessime
Adhuc eo loquente ad turbas:
ecce mater eius et frēs stabat fo
ris: querentes loq̄ ei. Dicit autē
ei quidā. Ecce mater tua et f. a
tres tui foris stant: querētes te.
At ipse respōdens dicens sibi:
ait. Que est mater mea: et q̄ sūt
fratres mei. Et extendens mas

Feria quarta post

nū in discipulos suos dixit. Ecce racula nō fuissent q̄ viderāt & q̄si ista
ce mater mea & frēs mei. Qui possent calūnari Hiero. Quid calūnias
cūq̄ em fecerit voluntate patris manu tenes: vīlī
mei qui in celis est: ip̄e meus frāter & frōter & mater est.

Ecce scribe ad Je-
sum scribe et. Dat. xv. In
p̄nti euāgeliō tāgūnū trā pū
era: q̄ sūt Postulatio / Lōmis
natio / & P̄solatio. Quātū ad p̄mū sc̄ie
dū ē / q̄ vt ex tertii euāgeliō p̄t: ch̄is fe-
cerat mīrāda & eicerat demonē de ob-
sesso. h̄ pharisei dixerit q̄ in beelzebub
eīcīebat demōia. Ch̄is āt rōnabiliō on-
dit se vīture dei eīcīere demōia. deinde
acrl̄ eōp̄ maliciā icrepauit: & tunc vt h̄
dī: qdā eōp̄ sīl̄ cū scribis pertineat signū
nō qd̄cīeg: h̄ cīrea celestia corpora: vt dī
Lu. xj. q̄ signū d̄ celo q̄rebāt ab eo: pu-
ta q̄ sol firmareb̄t vt tpe Zōsue: v̄l retro
cederet vt tpe Ezechie. Et i h̄ tentabāt
vñm: vt dī idē Lucas: qd̄ dupl̄t p̄t itel̄
līgl̄. Uno mō q̄ tentabāt vt decipient.
Alio mō vt expīrent potētā ch̄i. Du-
pliciū em̄ d̄rābēbat mīrāculū ch̄i. Uno
mō dīcēdo / q̄ ea faciebat vīture major
demōis q̄ p̄ excellere minorē: & peura/
realiq̄ sanitates mirabilis. Et sic perī-
uerūt signū i celestib̄ corporib̄ i q̄b̄ dīgī-
bol̄ mīrācla n̄ videb̄ posse facere: vt sic
apperer ch̄is vīture diaboli opāri: cū in
talib̄ corporib̄ nībil poss̄. h̄ solū cīrea ea
ad q̄ dīabolū p̄tā se p̄ extēdere. Alio
mō d̄rābēbat dīcētes q̄ erāt mīrācula
pua: qz coīf erāt cīra hoīz sanitates: sō
volebāt expīri si porerat malora. Dī ḡ
(Accesserunt ad Jēsū scribe). l. leg. do/
crotes n̄ a scribēdo dīcī: h̄ a doceōscri
pturas / & pharisei). i. qdā r̄ligiosi: dīcī
a phares qd̄ ē dīuīlo: co q̄ dīuīli ēēnt p̄
religiosaz q̄sātōez q̄ntū ad extēra a
ceteri. Ad iēsū āt vītīg accesserūt vt de-
ciperēt eū: v̄l vt sumerēt expīmētū d̄ ei
prāte (dīcētes) adulatorie loquēdo fm̄
Ch̄y. (Dīgr̄: volum̄ a re signū) id ē
mīrāculū: qd̄ vt i plurib̄ dī signū vīta-
tis rei ad quā assērendā fit: vel sc̄ritas
el̄ p̄ quē fit (videre) d̄ celo. s. q̄si p̄ora mi-
dit el̄ signū p̄nōticū: qd̄ semper el̄
z q̄m̄p̄iose loquunt: dīcētes: volum̄?
z nō: vellem̄: aut p̄camur (Qui r̄ndēs)
dure & acrīre. Ch̄y. Et qdē cū ei qui
ciabāt: māsuete r̄ndebat. cū aut adu-
labāt: zuicōse. demonstrās & vītra/
passiōc̄ erat supior: & neq̄ zuicōs in irā
deducit: neq̄ adulatiōe mollis. hec ille
(att ill. Generatio mala) Ch̄y. Dat
la inquā: qm̄ igrati sp̄ facti sur circa bñ
factores: & bñ partēres deteriores fūr:
qd̄ ē vltimē malicie. Hec ille. (Et adul-
tera). i. idolat̄a: v̄l ex idolat̄a desēdēl
Idolat̄a em̄ i scr̄ptura dī adulteriū: h̄
Hiero. co q̄ relicto viro p̄prio. i. do: aia
sequat altenū. i. diabolū (signū q̄rit) bo-
nis p̄bis & malo fine. i. vt me decipient
vel pb̄ent. Jō vt dī Raba. indigni erāt
vīdere signū de celo: vnde daf̄ eis d̄ p̄
fundō inferni. Discipulis aut̄ fm̄ cūdē
dedit signū de celo p̄us ostendēdo cele-
stem gloriā: dum trāfigurat̄ est i mon-
te Thabor: & deinde ascēdēdo in celū
cū magna glīa. Jō subdīl. (Et signū
nō dabīf ei) nūc de celo vel de terra: vel
de abyssō (nīli signū Zōne p̄phete) qd̄ ē
de abyssō: cum de celo nō mereant̄ acī
pere. Et l̄ postmodū christ̄ fecerit mī-
ra mīrācula: puta in suscītatiōe Lazarī
illuminatiōe ceci nati: & obscuratiōe so-
lis: tamē illa nō sunt dāra illis. Id est ad
corum petitionem exhibita. Et dāto
els fuerit dāra: nō fuerūt dāta tūc. El̄
fm̄ Thomā sup̄ Dārth. nō est eis dā-
tum signū quale p̄ebāt: neq̄ ad eorū
vīlīratē. In hoc aut̄ q̄ dat signū Zōne
fm̄ Ch̄y. latenter minatur el̄ ruinā
sue ciuitatis: proper mortē ch̄ristī quā
erant executuri. acī diceret. Ita estis
rebelles & increduli q̄ omnino oportet
impleri figuram que p̄cessit in Zōne:
eo q̄ iniquā morte me condēnabis: sed
ve vobis quā resurgā. Et sic christ̄ de-

Dominicā. I. Quadragesimē

de futuro. Dedit et ei signū rememo
ratū: quod ē de p̄tertro. Sic ei actio Jo
ne fuit signū future sepulture ch̄i; ita
sepulta fuit signū cōmemorās p̄
teritā actionē Bone. Est em̄ ut ad p̄n̄s
prius triplex signū. Ostētuū de p̄nti
futuro. et Remēratiū
de p̄tertro. Sacramēta em̄ noue leḡ p̄
mo mō significat effectum suum: puta
baptism⁹ ablutionē a petis. Scđo mō
aut̄ fecant suū finē. i. glaz. et Tertio mō
significat p̄ncipale luam. i. ch̄i passi
onē: ut p̄z p. s. Tho. i. liij. dt. s. q. i. ar. i.
Jo seq̄f sic em̄ fuit Jonas i ventre ceti
trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹: sic erit filius
bois i corde terre trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ no/
ctib⁹. Sed p̄: q̄: sepult⁹ est feria sexta
ad vespam: et resurrexit die dñico o ma
ne. Ad h̄ dicunt qdā ut testat Aug. de
Psen. euāg. q̄ ille tres hore q̄b⁹ sol obseu
rat⁹ est ch̄i exīte i patibulo a. vi. hora
vsc⁹ ad. ix. cōputat p̄ vna nocte: et reliq
a. ix. vsc⁹ ad occasū. p̄ vna die. Iz isti non
Intelligūt modū loquendi sc̄pturaz ut idē
in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de
fine. l. serie. vi. et p̄ncipio dñice: et d̄ toto
Tho. sup Dat. q̄ dies naturalē est. xxii
iiij. horaz: et d̄ie artificiale sil̄ cū nocte
tanq̄ pres p̄p̄bendit. Ch̄is aut̄ retigis
in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de
fine. l. serie. vi. et p̄ncipio dñice: et d̄ toto
sabbato. A parte ḡ extrema ferie sexte
cōputat tota illa dies: et seq̄nt̄ nox p̄ce
des. et sic fuerūt tres noctes. l. q̄ p̄cessit
feria sextā: et q̄ p̄cessit sabbatu: et q̄ dñi/
cō. Et sil̄ tres d̄ies artificiales: ut p̄z.
S̄z h̄ arguit: q̄ pari rōne ab extre
ma p̄te diei dñice. i. a manc debuit ipsa
tota denoiari: et cōseq̄nt̄ cōputab⁹ nox
seq̄ns: et sic erūt quatuor noctes. Ad h̄ d̄z
q̄ dies tue incepit cōpurari a sero: ideo
nox q̄ dñicaz seq̄bas nō erat pars dñice
Elii Aug. x. d̄ trini. vbi s̄. Sic inq̄t pri
mi d̄ies p̄t furuz hois lapsū a luce i no
crem: ita isti p̄t hois reparatioez a te/
nebris in lucem cōpurant. Hec ille. Eli
def aut̄ fm̄ eū iste ordo mutar⁹ q̄n̄ fuit
saluator cap̄t fm̄ allos aut̄ in nocte re
surrectiōis: ita q̄ fm̄ eos illa nox dñice
cōputat cū die p̄cedēre inq̄ntū finis p̄t

oīs ordinis: et cū sequēte inq̄ntū insti
sequenti. Et sic fm̄ eos vna d̄ies natu
ralis fuit paraceues cum nocte seq̄nte
tertia aut̄ dñica cū nocte p̄cedēre. Sed
pm̄ est mel? Et nota fm̄ Chrys. q̄
prius triplex signū. Ostētuū de p̄nti
ch̄is nō dixit se resurrecrūz manifeste:
pronosticū d̄ futuro. et Remēratiū
de p̄tertro. Sacramēta em̄ noue leḡ p̄
mo mō significat effectum suum: puta
baptism⁹ ablutionē a petis. Scđo mō
aut̄ fecant suū finē. i. glaz. et Tertio mō
significat p̄ncipale luam. i. ch̄i passi
onē: ut p̄z p. s. Tho. i. liij. dt. s. q. i. ar. i.
Jo seq̄f sic em̄ fuit Jonas i ventre ceti
trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ noctib⁹: sic erit filius
bois i corde terre trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ no/
ctib⁹. Sed et tres dies p̄ter idē posuit. In
hac p̄te est documentū in sensu morali:
q̄ si volum⁹ aliquid obtinere a ch̄o opt̄
cū būilitate/nō cū supbia postulare: ne
q̄ ad malū finē: s̄z ad bonum Jaco. liij.
De⁹ supb̄is reslīst̄ hūllib⁹ at̄ dat grāz
i. rē postulatā: et gratioe exhibitā. Est
et aliud. Nam qntū ex h̄ esāgeliō col⁹
līgl̄f tria sūt genera maloz. Primi sūt
curiosi q̄ nec credere/nec queri volunt
nisi videat signa: q̄ considerare deberent
q̄ miracula ch̄i et aploz ipsi vidēt si vo
lunt in effectu suo: q̄ est mūdi querito et
sedes Perri subiugatio Rome: relīque
dic: q̄ a p̄te denominat̄ torū. Soluit ḡ
Aug. lib. 7 sil̄. x. d̄ trini. et Hiero. et scrū
Tho. sup Dat. q̄ dies naturalē est. xxii
iiij. horaz: et d̄ie artificiale sil̄ cū nocte
tanq̄ pres p̄p̄bendit. Ch̄is aut̄ retigis
in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de
fine. l. serie. vi. et p̄ncipio dñice: et d̄ toto
sabbato. A parte ḡ extrema ferie sexte
cōputat tota illa dies: et seq̄nt̄ nox p̄ce
des. et sic fuerūt tres noctes. l. q̄ p̄cessit
feria sextā: et q̄ p̄cessit sabbatu: et q̄ dñi/
cō. Et sil̄ tres d̄ies artificiales: ut p̄z.
S̄z h̄ arguit: q̄ pari rōne ab extre
ma p̄te diei dñice. i. a manc debuit ipsa
tota denoiari: et cōseq̄nt̄ cōputab⁹ nox
seq̄ns: et sic erūt quatuor noctes. Ad h̄ d̄z
q̄ dies tue incepit cōpurari a sero: ideo
nox q̄ dñicaz seq̄bas nō erat pars dñice
Elii Aug. x. d̄ trini. vbi s̄. Sic inq̄t pri
mi d̄ies p̄t furuz hois lapsū a luce i no
crem: ita isti p̄t hois reparatioez a te/
nebris in lucem cōpurant. Hec ille. Eli
def aut̄ fm̄ eū iste ordo mutar⁹ q̄n̄ fuit
saluator cap̄t fm̄ allos aut̄ in nocte re
surrectiōis: ita q̄ fm̄ eos illa nox dñice
cōputat cū die p̄cedēre inq̄ntū finis p̄t

hac p̄te est documentū in sensu morali:
q̄ si volum⁹ aliquid obtinere a ch̄o opt̄
cū būilitate/nō cū supbia postulare: ne
q̄ ad malū finē: s̄z ad bonum Jaco. liij.
De⁹ supb̄is reslīst̄ hūllib⁹ at̄ dat grāz
i. rē postulatā: et gratioe exhibitā. Est
et aliud. Nam qntū ex h̄ esāgeliō col⁹
līgl̄f tria sūt genera maloz. Primi sūt
curiosi q̄ nec credere/nec queri volunt
nisi videat signa: q̄ considerare deberent
q̄ miracula ch̄i et aploz ipsi vidēt si vo
lunt in effectu suo: q̄ est mūdi querito et
sedes Perri subiugatio Rome: relīque
dic: q̄ a p̄te denominat̄ torū. Soluit ḡ
Aug. lib. 7 sil̄. x. d̄ trini. et Hiero. et scrū
Tho. sup Dat. q̄ dies naturalē est. xxii
iiij. horaz: et d̄ie artificiale sil̄ cū nocte
tanq̄ pres p̄p̄bendit. Ch̄is aut̄ retigis
in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de
fine. l. serie. vi. et p̄ncipio dñice: et d̄ toto
sabbato. A parte ḡ extrema ferie sexte
cōputat tota illa dies: et seq̄nt̄ nox p̄ce
des. et sic fuerūt tres noctes. l. q̄ p̄cessit
feria sextā: et q̄ p̄cessit sabbatu: et q̄ dñi/
cō. Et sil̄ tres d̄ies artificiales: ut p̄z.
S̄z h̄ arguit: q̄ pari rōne ab extre
ma p̄te diei dñice. i. a manc debuit ipsa
tota denoiari: et cōseq̄nt̄ cōputab⁹ nox
seq̄ns: et sic erūt quatuor noctes. Ad h̄ d̄z
q̄ dies tue incepit cōpurari a sero: ideo
nox q̄ dñicaz seq̄bas nō erat pars dñice
Elii Aug. x. d̄ trini. vbi s̄. Sic inq̄t pri
mi d̄ies p̄t furuz hois lapsū a luce i no
crem: ita isti p̄t hois reparatioez a te/
nebris in lucem cōpurant. Hec ille. Eli
def aut̄ fm̄ eū iste ordo mutar⁹ q̄n̄ fuit
saluator cap̄t fm̄ allos aut̄ in nocte re
surrectiōis: ita q̄ fm̄ eos illa nox dñice
cōputat cū die p̄cedēre inq̄ntū finis p̄t

hac p̄te est documentū in sensu morali:
q̄ si volum⁹ aliquid obtinere a ch̄o opt̄
cū būilitate/nō cū supbia postulare: ne
q̄ ad malū finē: s̄z ad bonum Jaco. liij.
De⁹ supb̄is reslīst̄ hūllib⁹ at̄ dat grāz
i. rē postulatā: et gratioe exhibitā. Est
et aliud. Nam qntū ex h̄ esāgeliō col⁹
līgl̄f tria sūt genera maloz. Primi sūt
curiosi q̄ nec credere/nec queri volunt
nisi videat signa: q̄ considerare deberent
q̄ miracula ch̄i et aploz ipsi vidēt si vo
lunt in effectu suo: q̄ est mūdi querito et
sedes Perri subiugatio Rome: relīque
dic: q̄ a p̄te denominat̄ torū. Soluit ḡ
Aug. lib. 7 sil̄. x. d̄ trini. et Hiero. et scrū
Tho. sup Dat. q̄ dies naturalē est. xxii
iiij. horaz: et d̄ie artificiale sil̄ cū nocte
tanq̄ pres p̄p̄bendit. Ch̄is aut̄ retigis
in sepulcro de trib⁹ dieb⁹ naturalib⁹. de
fine. l. serie. vi. et p̄ncipio dñice: et d̄ toto
sabbato. A parte ḡ extrema ferie sexte
cōputat tota illa dies: et seq̄nt̄ nox p̄ce
des. et sic fuerūt tres noctes. l. q̄ p̄cessit
feria sextā: et q̄ p̄cessit sabbatu: et q̄ dñi/
cō. Et sil̄ tres d̄ies artificiales: ut p̄z.

Quantū ad scđm sciendū est: q̄ ch̄is

Feria quarta post

cōparat iudeos niniuit̄ z cōmīnac̄ eis: do exemplū erre gesta s̄z ex parabola.s.; q̄ erat i breui casuri nisi peniteret. Sz erre que fuisse potuit quā tamē nō ēne
ne alīqs crederet q̄ penitentia niniuit̄ cōsse fuisse. Alia est Aug. z altoz multo q̄ hic adducat exemplū ex re gesta:
te audito Jona: ita isti vissa chīi resurre
ctioe. Hō fm Lhryb. subdit. Viri niniuit̄
uite surget i iudicio). i. i die iudicij. vel i
iudicio. i. ad iudicium siue vt iudicent̄ (cū
gnatiōe ista) Ex q̄ p̄t̄ fm Remig. q̄ nō
solū boni: sz etiā mali resurget z s̄l. i. in
codē tpe resurget ḥ q̄ idā hereticos q̄ di
perūt: vna esse bonoz z alliam maloz re
surrectionē. Et s̄l̄ fm eū h excludit iu
deop error: qui p̄sueuerūt dicere q̄ ante
diē iudicij celebrabib̄ resurrectio z q̄ re
edificabil̄ hierlm. Et s̄l̄ fm s. Tho.
error millenarior. i. eoz q̄ dixerūt iustos
z martyres q̄ mille ānos an iudicium sur
recturos: q̄ iusti niniuit̄ surget cū ge
neratioe ita iniusta. (Et p̄dēnabūt eā)
fm Hiero. nō mie prāte: sz cōparatōis
exēplo. Nā seq̄. Quia pententia ege
rūt i pdicatioe Jone) cū tñ essent ipi p̄
us ifideles: z ille. i. Jonas: vt de Remi
gl̄ simplici voce sine attestatioe signo/
rū loq̄et: z tmō trib̄ dieb̄ pdicasset
Isti autē no penitent q̄ sūt pplos dei viss
zot miracul̄: z audir̄ tot fmōib̄: z pñte
tato yiro: tmo z deo: (nā ecce pl̄ q̄ Jo
na). i. pl̄ q̄ homo(bic). i. in isto loco fm
Hiero. q̄ ly hic vt dic nō est pnōmē: sz
aduerbiū loci. Deinde adduc̄ saluator
aliud exēpl̄ q̄ maḡ virget di. (Regi/
na austri). i. regina laba cui⁹ regnū est i
parte australi respectu hierlm (surget i
iudicio cū gnatiōe ista er p̄dē. eā: q̄ ve
a si. ter. au. sap̄. sal. z ecce plus q̄ la. bic)
Istud pl̄ fuit q̄ factū niniuit̄: vt de
Lhryb. q̄ Jonas iuit ad eos: ista at ve
nit mīler barbara z remota: nō formi/
dā morē cupiditate sap̄itē. Et sicut
dic Hiero. In hac regina er niniuit̄: fl/
des nationū p̄fert israeli. Et q̄ isti fue
rūt nequā: lō subiūgit̄ pena. i. exēccatio
z possēssio a diabolo. Ad cui⁹ euident
cīa scīēdū est: q̄ circa istū textū de extre
spūs immūdi s̄t̄ due opinōes: vt testaf
b. Tho. sup̄ Dat. Una est bri Hiero.
q̄ h nō sit cōparatio inf̄ diuersas res ge
stas: sed solū q̄ chīi narret qd iudeis
acciderit z qd futuz esset: z b̄ nō: ponen

esse que fuisse potuit quā tamē nō ēne
cessit. Alia est Aug. z altoz multo q̄ hic adducat exemplū ex re gesta:
z sit cōparatio diuersas res gestas vel
gerendaz. Scdm̄ p̄mā ḡ viam exponit
sic: (cū spirite imūd̄ exercit̄ ab homine)
td est pplo iudicato qui nomie hominis
hic signat. Nā potestis diabol̄ fulteis
cta ab eo q̄n legem suscepit: fm Hiero.
q̄ lex demonū cultū destruebat. (tunc)
fm eum(ambulat p̄ loca arida). i. genti
liū corda: q̄ fm Remi. arsda erat ab hu
more grē z salutaris aque. i. scripture. Et
ista diabol̄ plenū abinde possedit(que
rens requie) In his em̄ q̄sunt requiem:
fm Remig. q̄ putauit se i gentili pplo
p̄petuā habere quietē: vel si h nō putav
nit) sed inde fuit repulsus fm Hiero. z
Remig. q̄n ad pdicatioe aploz gēres
abiecta demonū cultura dño credidēt
(Et tūc dic: Reuertar in domū mēa ya
extul) id est in gentē iudicā fm coldem
Hiero. z Remig. q̄. s. credētib̄ gentil
libi infideles remāserūt iudei: z ad eos
regressum parauit spūs immūd̄. z ve
niens inuenit eā vacante (i. vacuā fide
z bōns opib̄). Vel fm Hiero. q̄ careb
bar chīo hospite z angeloz p̄silio dicē
tū. Surgite eam⁹ hinc. Sic em̄ Ioseph
phus testaf̄: sacerdotes post chīi mortē
nocte i templo audierūt strepitū: deide
dib. quas voces Hiero. hic angeloz cē
testaf̄ (Scopis). i. surgfluis z exerzisib̄ phab
obseruantib̄ legis z traditōib̄ phab
riseor fm Hiero. (mūdatā et ornatā)
exterius (Tunc radit̄ z assumit septem
alios spūs nequōes se). i. assumit vñuer
stratē vīctor̄ (z ingressi habitat ibi) pos
sidentes gentē illā (z fiūt nouissima ho
minis illi⁹). i. gentis vel pplo bū⁹ (peo
ra p̄sib̄) q̄ sunt in peiori statu q̄ aīle
gem datā. Hiero. Multo nunc malore
demonū numero possident blasphemāt̄
tes in synagogis suis Jesum christum:
q̄ in egypto possēssi fuerant ante legis
noticiam: quia aliud est venturum esse
nō credere: aliud non suscepisse qui vñ

dñicam. I. Quadra.

herit. Seprenariū aut̄ numer⁹ adiūctū sim se silabit h̄e virtutes oppositas: s̄o. q̄ diabolo vel ppter sabbatū intellige v̄l dñcū septē sp̄ns neq̄ores assumpti. S̄o. q̄ ppter numer⁹ sp̄usseri. hec ille. Qui videt fm Chry. intelligit hoc de eo a q̄ expellit velle q̄ ideo dicunt assumī. vñ. sp̄ns: q̄ diabol⁹ corporaliter. q̄ si talis efficiat ie fudet sup̄stitione obkvant diē septimū. gntor/guitore trahit aduersus se phans Vel q̄ seprē sunt dona sp̄usseri: q̄b ad/ rafiam. i. si mereat vt sedo diabol⁹ inua uersant illa extingued̄ si possunt. Vel dat eū/ q̄uius torqueat. In hac pte est fm alios vt designet vniuersitas vicio documentū vt peniteat q̄liber v̄t Nini rū: q̄ seprenari⁹ est numer⁹ vniuersita⁹ uite: z caueat iudeoz recldiu⁹: q̄ cōsue tis t̄pis. Dicunt aurē isti sp̄us neq̄ores tuđne facies in q̄ morieris/ n̄si qd̄ ma fm Be. rōne effec⁹: q̄. s. Guitore s̄t p̄ca gnū accidat. Greg. Lenē male cōsue sequēta q̄̄ pora. Et idem videt dicere tuđnes quem semel ceperint: z nō n̄ll Greg. sup̄ illud Job. xxix. Procul odo cum peccatoris vita fintunk.

raf bellū (sic erit). i. sic euenerit sic dictū Quātū ad tertū ponit cōfortatio est (z ḡnatione h̄ic pessime) Erit inq̄ t̄ solatio eoz q̄ chio acq̄escit: c̄ dicit vere et realis sic ficticie accidit hoi. de (Aduic co loquēte ad turbas ecce m̄ q̄ cōpolita est pabola. Sed exponedo elius z fr̄es) Sic de b. Hiero. Heluid. fm alia vñā: q̄dam vt testat Hiero. istū hereticus hic lui errois fomentū sumis locū de hereticis dicitur: q̄ imun/ psit: vt dixerit brām yginez post chīm dus sp̄ns q̄ in eis alioq̄ habitauerat qn̄ ḡriles erāt/ ad cōfessionē vere fidei ej dicunt fratres: s̄c Naturā: vt Jacob z tñt: z s̄lat: fr̄utib⁹ ornauerit in domū suā: tūc alys. vñ. neq̄ spiritiib⁹ adiūctis reuertat ad eos diabol⁹ z habiter in il lis: flārcs nouissima eoz p̄sora porib⁹. M̄ltō qd̄em petori p̄ditione sunt here tici q̄̄ ḡtiles: q̄ in illis spes fidei: z in illis est puḡ discordie. Hec ille. Sed h̄ ho arguit idē Hiero. q̄ ex eo qd̄ seq̄. Sic erit z generatiōi huic pessime: cō/ pellimur nō ad hereticos: h̄ad iudeos referre pabola. Ad h̄ d̄r: q̄ vez cōclude ret argumentū si esset pabola. sec⁹ si est res gesta in hereticis: q̄b assilant iudet. Sic em op̄b̄ intelligere de vtrq;: nō aut̄ de hereticis tm̄: v̄l forte qdām intel/ ligebat q̄tra q̄s pcedit argumentū. fm ḡtlos aut̄: pura Grego. z Rab. z Aug. intelligif h̄ nō de hereticis tm̄: sed de q̄/ liber p̄tōre a q̄ exit diabol⁹ in iustifica t̄sde. Et ambular p̄ loca arida. i. iustoꝝ corda arida ab om̄i b̄uore carnalis p̄cu p̄scētie: sed nō inuenies rebez/ reddit ad illū p̄ recldiu⁹: z inuenit talē aīam fm Rab. vacante p̄ negligētā mūdatā p̄ p̄re iustificat̄vez: z ornatā silatis vñi t̄b̄: z efficiet p̄tō: q̄̄ p̄us. Et fm Aug. de p̄sen. cuā. h̄ est: q̄ aon solū bēbit. vñ. Vicia capitalia v̄l p̄us: sed et p̄ hypocri n̄ solū sentiūt q̄tra Chry. q̄ eam vñ

Feria. V. post

hunc peccasse actualit: s: tenet ḥ Chrys. demones videbunt eum ut iudicem pri
z oes alios doctores scōs q: ea tenet nul nseitez: angelis ut dñm possidentē: nos
lo discrepāte fuisse in originali pceptā: z
privilegiū chī. s: q: solus sit sine petrō pce
prus: ex qdā fatua deuotione volūt at/
tribuere ḫgī. Restat g: ut supuentat
aliquā dicētes: q: fuerit de spūlō pcepta.
Hoc em̄ videt se: ad illō. q: de chī: dt
brūs Amb. ut referr. Aug. itij. lī. ptra
Julia. Chīs nō alit potuit exps esse de
sicut: nīl exps fuerit illī. pceptōis quā
cōmitio viri z mīleris opat. Hec ille.
(Dixit autē el qdam) nō ex simplicitate
re loqui: do fm Hiero. sed insidiado: vo
lens exprī si spūiale exercitū pdicatio
nis ppter affectū carnale intrumperet.
(Ecce mī tua z fra: tu: fo. stat qrentes
re.) S: statī chīs illū cōfutauit. Unū se
q: (Ut ipē rñdens dicēti sibi ait. Que
est mat mea: z q: s: frēs mei.) Sic autē
de Hila. In his vobis nō ē fastidiosus de
mīe sua sensisse existimādus: de q: tan
tam in cruce posīt: habuit curā: imo si
voluisset negare mīez: vt ait Chrys. tūc
negass: q: iudei exprobabant ei de ma
tre dicētes Darc. c. vij. Nōne h: est fa
ber z Marie fili? Nihil g: aliud volu
it dicere fm Hiero. nīl q: spūalia car
nalib: pfererat. Unū subdit. (z extēdēs
manū in disciplos suos dicit. Ecce ma
ter mea z frēs mei) q: d. Nō cogīto: sed
deuotio mībi reddit aliquem p̄tinquū.
Unū subdit (q: cūq: em̄ fecerit volūtare
p̄tis mei q: in cel: est: ipē) p̄ charitatē z
amorē (me? frat z soror z mī est.) Est
autē notādū circa ista q: aliquā effictū i
vel frarer v'l soror chī duplī. Uno mō
faciēdo dei volūtare in cōfū qlibet eoz
diligit affectu fratnq: / vel soror: / vel
matno. Et alio mō habēdo eande natu
re cōformitatē cū eo: ppter qd chīs ho
mines frēs suos vocat dicēs. Narrabo
nomē tuū frīb: mēs in psalmo. Sed q:
is q: el frat p̄mo mō int̄ hoies: est etiā
scōs mō: non ecōuerso: ideo simplī frat
dr. Ultraq: autē fratnitas sīl luncta de/
bet nobis p̄bere fiduciā in iudicio: iu
xta illō Bern. ad chīm. Puto q: s: me
spernere non poteris: os ex ossibus me
is: z caro de carne mea. Unū in iudicio

Feria q̄nta post dñicam
primā Quadragesime.
Textus euāge. Iōā viii.

Dicebat Jesus ad eos q:
crediderunt ei iudeos:
Si vos manseritis in
pulī mei eritis. Et cogīsetis ve
ritatem: z vītas liberabit vos.
Responderūt ei. Semē Abrae
sumus: z nemini p̄iuim⁹ vñq:
Quō tu dicas: liberi erit: Re
spōdit eis Iesus. Amē amē dico
vobis: q: oīs q: facit p̄tēm suus
est p̄tē: Seruus autē nō manet
in domo in eternū: fili⁹ manet
in eternū. Si g: filius vos libe
rauerit: vere liberi eritis: Scio:
q: filij Abrae estis: Sed q̄ritis
me iterficere: q: fmō meus nō
capit i vobis: Ego qd̄ vidi apō
p̄rem meū loquor: z vos que vi
distis apud p̄rem vīm facisti.
Responderūt z dixerūt ei. Pat